

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXÍLE

ROČNÍK III.
ÚNOR

ČÍSLO
1976 6

K 22. ÚNORU VŠEM
SVEŤLUŠKÁM A
SKAUTKÁM
GRATULUJE

Abe

B.K.

HLÍDKA PRO SKAUTY A VLČATA

Milí bratři,

jak víte, slavíme tento měsíc, spolu se skauty na celém světě **D e n Z a k l a d a t e l e .**

B P nám dal do vínku mnoho moudrostí a rad. A ty mají platnost dnes stejně jako před půl stoletím. Chtěl bych se tu zmínit o jedné ctnosti, kterou se zabývá ve své knížce *Scouting for boys*, a t o o s k r o m n o s t i .

A tu by si měl přivlastnit každý skaut, včetně počínaje a vůdcem komče. Překládám volně " ... Skromnost byla vlastností rytířů. Až převyšovali silou, udatností a ušlechtilostí ostatní, nikdy se tím neholedbali. Ani ty se neholedbej ! " Ostatně mnohdy ani není čím.

Už sv. Pavel říká : "Co se chlubíš ? Vždyť vše ti bylo dáno Když tedy děláme sebehodnocení, uvědomme si, že vše nemusí být naší zásluhou. Že třeba zdraví jsme zdědili. Naše schopnosti byly vytvářeny výchovou - v rodině, ve škole, v prostředí, tedy i ve skautingu. A když jsme něco vykonali, nepodíleli se na tom také jiní ? Nevytvořili podmínky ? Nenahráli na smeč ? A ve věí tichosti.

My jsme tu v exilu zaujali hned v počátcích nekompromisní stanoviako vůči slavomamství, velikářství, kultu osobnosti, chlubební cizím peřím.

Naší zásadou buď : ať neví pravice, co dělá levice. Cokoliv děláme pro partu, družinu, oddíl, skauting, vlast, je naší povinností, vyplývající ze skautského zákona a s l i b u .

Jako každá ctnost, dá se i skromnost natrénovat - serií jednotlivých činů. My skauti máme pro to dobrý předpoklad v dodržování zásady každodenního dobrého skutku. Předznamenejme si ho skromností. Zřekněme se pochvaly a opakovaným odříkáním nám tato ctnost přejde do krve.

- Cookie -

O m l u v a .

Máme šotata a taky máme šotky. Sotek může být sazečský, ale také vazačský. Jako třeba minule. Klidně si prohodil jeden list Tam-tamu a Sem-tamu, ferina jeden.

red.

Velen:

Vlasta KOSEOVÁ - ŠTĚPÁNOVÁ /1895 - 1973/

Začala skautovat ještě před válkou, v r. 1912 a vedla první dívčí tábor v r. 1915. Patří tedy mezi "praskautky".

Studovala v Praze na universitě a později graduovala na Vassar College v New Yorku. Její znalost němčiny, angličtiny a francouzštiny jí umožňovala styk s cizinou a schopnost číst cizí knihy. Byla naší zahraniční zpravodajkou /referentkou/ a později členem World Committee skautek.

Převzala funkci po E. Milčicové jako náčelní v r. 1935 a pokračovala v její snaze udržet dívčí skauting a zkoušky skutečně dívčí. Proto i zkoušky, druho- a prvo- třídka byly odlišné.

Osud si s ní krutě zahrál, když jako náčelní musela předávat majetek Junáka Gestapu v r. 1940, když její muž byl za války popraven pro podzemní činnost, ale zase se dala do práce v r. 1945, aby tři roky poté byla "vyakčňena" z Junáka komunisty a téměř shozena se schodů. Po dvaceti letech opět stojí v čele Junáka v r. 1968 a tehdy předala svou funkci s. Vlastě Mackové-Litochlebové. Musila vidět opět, jak se její práce shroutila v r. 1970, když skauting byl znovu rozpuštěn. "V životopise Vlasty Koseové je prvek řecké tragédie", napsal Laszlo Nagy, sekretář World Bureau, ve svém kondolenčním dopise v r. 1970.

A přece se s ní osud smířil: Byla čilá do poslední chvíle, den před smrtí byla navštívit starou skautskou známou a večer nato si s ní přišla popovídat její rádkyně z r. 1915. Ráno ji již neprobudili.

Budeme na sebe vzpomínat nad písničkou z poslední stránky našeho Tam-tamu každou poslední neděli v měsíci. V kolik hodin?

Švýcarsko	-19,00	Německo	-19,00
Anglie	-18,00	Toronto	-13,00
Australie	-04,00	Israel	-20,00
Kalifornie	-10,00	New York	-13,00
Vancouver	-10,00	Grenada	-14,00

Tak to vypočítal

Anna.

NE Z A P O M E Ň T E !

SEM-TAM

DOZVUKY

Milí Tamtamáci,

je to příjemný pocit, když se příspěvky poslané do redakce vrátí jako bumerang, který ještě voní tiskařskou černí. SEM-TAM dosáhl rekordu: sotva měsíc po skončení tábora na Andělské hoře už je mají v ruce skautičí po celé Evropě. Dokonce jste si navíc vymysleli hru „Jak seřadím správně stránky TAM-TAM a SEM-TAM, aby se to dalo číst“. Víím, že to byl úkol pro nejmenší - každý poznal, že jste zaměnili jen dva listy, takže čtenáři pozorně odstranili svorky, přehodili ty dva listy a kluci to asi zdrátovali, holky spíš sešily růžovou stužkou. Někdo si možná vyrobil samostatný SEM-TAM sešit.

Mám ale ještě něco na srdci. Při pročitání SEM-TAMU jsem si vzpomněl, jak vznikal - a to Vám musím prozradit. Vííte už, že to bylo ještě na táboře a že to byla soutěž, ale nevííte to ostatní. Chata se proměnila v redakci, příspěvky se hned probíraly s autory a zadávaly k ilustrování. Všechny texty bez výjimky byly napsány naší mateřštinou, autoři se zajmem sledovali nedostatky v pravopisu, ale zasněveně se přeli o věcnost a sloh a - přepisovali, už gramaticky správně! Proto bylo možno převzít do tisku téměř vše a bez dalších změn. Pokud se sem-tam něco zkrátilo, tedy hlavně proto, abyste tamtam dostali právě svých 16 stránek.

Abyste o nic nepřišli, posílám Vám ještě dvě zimní odbočky známých sem-tam odborníků, dva silvestrovské stolní pokřiky, něco o tom jak anděl Puntička usínala a Rackovu vzpomínkovou kresbu k výuce první pomoci. Posílám také naše překvapení pro čtenáře: první fotopříchou pro TAM-TAM! Osm záběrů vystihuje všechno od Andělské hory a roverské chaty přes Štefana s Pavlem a jedličkou až po silvestrovskou maškarádu a jihočeského vánočního ježka, jak byl postaven při skautské hře. Příkladám i část překvapení pro účastníky tábora, ale o tom jistě už napíšete sami.

Moc zdraví Váš Semtámák

Vaně

PAŠEPÁK. Propešuje do ložnice do své skříňky různé pochutiny, jako rum, whisky, kirsch, cukrovinky a ovoce.

DARMOŽHOUT. Sní víc než dva litry polívky, dvě neoškubané slepice a zlaté rybičky i s vnitřnostmi. Jí potraviny, aniž ví co to je a v poledním klidu obsadí záchoc na jeden a půl hodiny.

Po zimních odborkách ještě usíná jeden anděl...

Po odtroubení večerky jsem se odporoučela na kutě. Vylezla jsem na palandu a chtěla se hodit do pyjama, když najednou slyším rozhovor z vedlejší noclehárny. Zbystřila jsem sluch: „Hele, viděl jsi, jak se dneska Oida vymazá?“ „No, krásné po hlavě, Puntička málem do něj.“ „Ty, ta měla dneska zip u teplákový bundy zapnutej až na poslední zoubek.“ „No, Puntička >hochgeschlossen<.“ Měla jsem co dělat, abych nevyprskla. V podvědomí jsem nahmatala zip u teplákové bundy, abych se přesvědčila o pravdivosti tohoto dialogu. Lylo to tak. Automaticky jsem sjela uzávěrem asi o 20cm dolů. Začala jsem zuřivě přemýšlet, kdo si toho všimnul; rozhodnutí nebylo moc těžké. Vedle mne spokojeně pochrupovala sousedka, tak jsem se brzy přidala. Ráno jsem si vzpomněla na předešlou kritiku a přesto, že jsem si řekla, aby mi „něco“, oblékla jsem si lyžařskou košili bez šátku.

(Puntička)

Písky, písky, písky,
dneska jíme řízky!

Když budeš jíst řízeček,
naroste ti pupiček!

D Í V Ě Í H L Í D K A

D e n r o z j í m á n í - Thinking day /Vypráví Velen/

22. únor je pro skautky a také skauty památný den. V r. 1857 se narodil Robert B a d e n P o w e l l, /v Londýně, 6, Stanhope Street - dnes 11 Stanhope Terrace, W. 2./ a týž den v r. 1889, tedy o třicet dva roky po něm jeho paní Lady B a d e n P o w e l l, se kterou se oženil v r. 1911.

Anglicky říkáme "Thinking day", protože ten den myslíme na své bratry a sestry po celém světě. K rozhodnutí a ustanovení tohoto "skautského svátku" došlo na světové konferenci skautek v USA v r. 1926 na návrh náčelní amerických Girl Scouts Juliette Low.

Skauti a skautky po celém světě si posílají gratulace a předně je posílali světovému náčelníku Lordu B.P. of Gilwell a po jeho smrti v Kenyi 8. ledna 1941 jeho paní Lady B.P.

Mám tu na stole sbírku jejích pozdravů, které nám posílala po léta. Jsou to jednak kresbičky starého náčelníka, nebo jeho akvarely a někdy lístky od jiných skautských umělců.

Lady B.P. měla úžasnou paměť a koho jednou pozná a s ním se sprátelí, na toho nikdy nezapomene. A my jsme patřili mezi ně. Po prvé jsme ji poznali ještě v Londýně za války, když se vrátila z Kenye a ubytovala se v Hampton Court, kdysi královském paláci na Temži, kde měla čestný byt. Tehdy ještě žila náčelníková starší sestra Agnes, která vlastně založila dívčí skauting v Londýně a se svým bratrem napsala první příručku. Později převzala organizaci skautek Lady B.P., která měla úžasný organizační talent. Její byt byl hotovým museem památek na jejího manžela a měl jsem od ní povolení kdykoliv přijít a prohlédnout si cokoli, přečíst si jeho dopisy, které psával ještě jako mladý důstojník své matce a ilustroval je svými kresbičkami. Tam také visí kdesi diplom, který mu předal v r. 1929 na Jamboree v Arrow Park u Liverpoolu náš vyslanec Jan Masaryk s řádem Bílého Lva.

Na Jamboree v Rakousku po válce /1951/ jsem jí dělal tlumočnicka, protože nevěřila těm "novinářům, kteří přeloží co se jim hodí".

Když jsme byli v Kanadě tři roky, jela na svou okružní cestu a zajela i do našeho města, protože musí navštívit své staré přátele. A tak přišla k nám do našeho tehdy velice skrovného bytu a po anglickém zvyku donesla "něco do domácnosti": konvičku na čaj. Když přijela příště na Pacifické pobřeží jeli jsme my za ní 600km

a přijeli pozdě na její přednášku, protože jsme trčeli v závěji. Přerušila svůj proslov, aby nás uvítala a všem řekla: "To jsou moji staří přátelé z války, kdysi z Časkoslovenska a teď v Kanadě."

Její proslovy stejně jako její dopisy byly plné takových výpaďů z kontextu a to, když psala na stroji, "vyrazila" takovou vložku velikými písmeny.

Kdykoliv jsme přijeli do Anglie bydlívali jsme v jejím londýnském bytě a navštívili jsme ji v Hampton Court naposledy v r.1968.

Své skautské známé považovala za svou rodinu a neopomněla napsat, když se něco důležitého stalo. Tak když Velenka měla výstavu svých obrazů, poslala Lady B.P. telegram.

Poslední léta už neposílala tolik pozdravů a vyjádřila se, že posílá jen těm, koho zná křestním jménem. Dostávali jsme je dál.

A poslední čtyři roky již nejedí po schůzích a zájezdech a nelétá po pěti kontinentech. Její "malebné dopisy" nám nějak chybí. Paměť jí již neslouží.

Vzpomínejme tedy my všichni za ní na sestry a bratry všude po světě i doma.

C O N Á S S P O J U J E

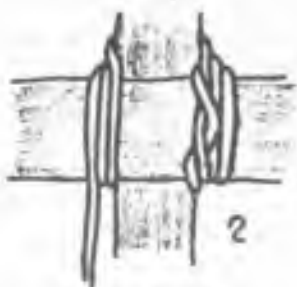
Pan Novák z Prahy jel navštívit syna do Frankfurtu. Vezl mu syrovou šunku, plzeňské pivo a olomoucké syrečky. Pan Novák cestoval pohodlně:spolucestující, jakmile ucítili syrový zápach, odebrali se do jiného kupé. Za sychravého rozbřesku dosáhl vlak hranice, ale ani celní úředník nejevil zájem o zavazadla, ze kterých unikal zápach po syrečkách. Pan Novák se nudil na té dlouhé cestě a cítil se opuštěný. Vyňal sýr z kufru a najedl se dosyta. Po sýru však vysychá v hrdle a tak nezbylo panu Novákovi, než utišit žízeň plzeňským pivem. Brzy přistoupili do kupé noví cestující a dali se s panem Novákem do řeči. Ten se necítil již tak osiřelý a cesta mu ubíhala rychleji. Než se nadál, byl u cíle své cesty a celý rozjařený padl do náručí svému synovi.

Na tomto veselém příběhu si zapamatujte tři vyňatá slova z minulé lekce -sytý, syn, sýr -a tři nová: syrový, sychravý, usychat. Kdyby však pan Novák měl v kufru místo syreček zkažená syrová vejce, unikal by mu z kufru zápach sirovodíkový, který je stejně nepříjemný, píše se však měkce, podobně jako zápach po síře je sírový. Také tábořiště po našem odchodu osiří, neboť je opuštěné, stejně jako dítě bez rodičů je opuštěné a smutné - je sirotek. To vše s měkkým -í! Tak si to dobře pamatujte a nepopleťte to!

ČTVERCOVÁ VAZBA

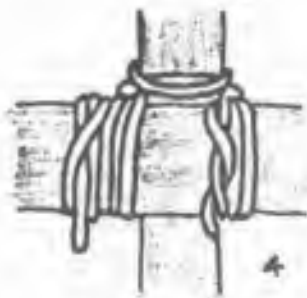
DŘEVAŘSKÝ UZEL
UVAŽEME NA VODOROVNĚ
DŘEVO, OBTOČÍME ZE ZADU
SVISLÉ DŘEVO NAHOŘE.

TRIKRÁT VEDEME
LANO ZA SVISLÝM
DŘEVEM A VODOROVNÝM
DŘEVEM.

JEDNOU OBTOČÍME
SVISLÉ DŘEVO NAHOŘE.
VŠE VÁŽEME PEVNĚ

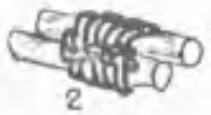
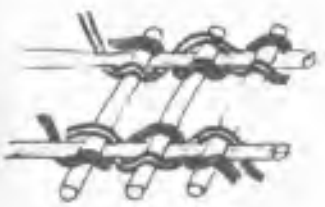
UKONČÍME LODNÍ
SMYČKOU NA VODOROV-
NÉM DŘEVĚ - NA DRU-
HÉM KONCI JAK JE
UVAŽAŇ DŘEVAŘSKÝ UZEL.

RŮZNÉ VAZBY DŘEV

UZEL DOBRÉHO SKUTKU

VAŽEME NA
KONCI SKAUTSKÉ-
HO ŠÁTKU.
PŘIPOMÍNÁ NÁM
DENNÍ SKAUTSKÝ
PŘÍKAZ!

Jak začal "N O R D J A M B 75"

Po skoro dvoudenním cestování vlakem a lodí přivítalo nás za teplého červencového rána Norsko - země XIV. světového skautského jamboree. Náš zvláštní vlak -jeden z mnoha, které směřovaly do Lillehammeru - přisupěl po několikahodinové jízdě kolem dlouhatánského jezera Mjösa, vroubeného borovicovými lesy na jamboreeové nádraží Faberg, cílové stanice stovek skautských výprav. Odtud jsme se vydali pěšmo, jako praví skauti, na tábořiště. Naše těžké batohy převzala skautská dopravní služba. Náš podtábor Siljan se rozkládal až na nejzašším cípu, byli jsme znaveni cestováním a nebývale parným počasím /svetry a teplé oblečení jsme táhli do Norska zbytečně /. Ale naše únava ustoupila před prvními dojmy, které se nám

otevíraly každým pohledem na ohromné tábořiště. Na travnatých lukách v klínu lesnatých kopců stály již dřevěné stavby desíti podtáborů, velitelství a pomocných služeb. Najít náš přidělený prostor, který byl pečlivě vykolíkován, bylo snadné. Horší to bylo s našimi dvěma velkými bednami se stany a tábornickým materiálem, které jsme poslali napřed. Teprve po úporném hledání jsme je objevili ve změti všelijakých ranců a beden z celého světa. To bylo již večer, ale letní dny jsou v této zeměpisné šířce naštěstí mnohem delší než u nás: ještě ve 22-23 hodin je šero a noc velmi krátká. Tak se nám podařilo postavit stany, uvařit čaj a rozdělit práci na příští den.

Ten byl ve znamení usilovné práce: bylo třeba vybudovat kuchyni, sklípek na zásoby, jídelnu, bránu, stožár a plot. A donést "příděl" dřeva na táborové stavby, na topení a samozřejmě potraviny pro 40 hladových příslušníků našeho jamboreeového oddílu 07. Vaření bylo organizováno zcela po zálesácku: každá družina /10 skautů/ našla na svém "plácku" již předem přichystané dvě velké cihly a železné pruty na rošt, na němž se postavily hrnce a pánve. Když se vařila večeře na těchto tisíci ohništích, vznášel se nad celým obrovským

tábořištěm dým ohňů: byla to podívaná jako při velkém indiánském sněmování za dávných časů...

Druhého dne dorazila i druhá polovina naší čs. skautské výpravy - družina Sov ze Švýcar pod vedením br. Dana. Ti právě absolvovali týdenní pobyt u norských rodin, zakončený celodenní jízdou historickým parníkem "Skiblander" po jezeře Mjøsa. Tento kolový parník - na způsob oněch, které se plavily po Vltavě - jezdí zde 120 let! - To už kolem našich stanů vyrůstaly tábory oddílů holandských i amerických, irských, francouzských a finských. Vztyčili jsme stožár s třemi vlajkami: naší československou, západoněmeckou /neboť jsme patřili ke kontingentu NSR/ a vlajku sv. Jiří. Večer si k našemu prvnímu improvizovanému táboráku přisedli Angličané, s nimiž jsme tvořili jamboreeový oddíl, svorně se sousedícími irskými skauty. Tak se naším prostřednictvím podařilo hned prvního dne prolomit hráz mezi mládeží těchto - navzájem se nenávidějících - národů.

Také zahajovací slavnost 31.7. se konala ve znamení velkého sbratření všech národů. Jednotlivé oddíly přicházely na hlavní táborové náměstí /"Althing-aréna - podle nordického názvu Althing - sněm/ bez vlajek. Zástupy 18 000 skautů z celého světa vytvořily obraz ruky, vyjadřující heslo Nordjambu: "Pět prstů - jedna ruka", která je symbolem pěti nordických zemí a pěti světadílů, spojených v práci za lepší svět. Všichni účastníci zahajovacího ceremonielu také odložili své skautské šátky a ovázali si kolem krku jednotný jamboreeový šátek, odlišný jen barvou podle podtáborů. Na tribuně před námi předal pak zástupce japonských skautů - kde se konalo poslední světové jamboree 1970 - pochodeň jamboreeového ohně náčelníku norských skautů. Po zahajovacím proslovu sekretáře světového ústředí br. Nagyho a předsedkyně skautské rady severských zemí s. Helgadottir z Islandu prohlásil norský král Olaf V. světové jamboree za zahájené. Na stožáry, vroubíící kruhovou arénu, bylo vztyčeno 100 vlajek všech zúčastněných států a k obloze vzlétlo několik set barevných balónků s pozvánkami k návštěvě tohoto velikého setkání skautské mládeže světa. Nad našimi hlavami kroužil vrtulník a obrovský balón, plněný teplým vzduchem, vyrůstal opodál jako hřib a vznesl se pak za velikého jásotu k nebi. Odtud byly pořízeny snímky "ruky", které se objevily v novinách mnoha zemí. Během rozchodu nastalo čilé shánění skautských kamarádů: neboť každý účastník dostal lístek s číslem a měl za úkol najít tři - dosud "volné" skauty. Kdo ze čtveřice měl nejnižší číslo stal se hostitelem a pozval ostatní hochy - každý musel být jiné národnosti - na "čaj o páté" do svého tábora. Tímto všeobecným rojením všech ras, národů

a náboženství skončil první oficiální den čtrnáctého světového jamboree. A my usínali šťastní, že jsme jako českoslovenští skauti mohli být při tom.

Maugli

Bahňák šťákal morseovkou: " Tisknu ti levou packu."

- Činovník, který pronesl tu zamotanou větu o protikuřáckém hnutí byl nekuřák. -Klikyháky: Veselé vánoční hody!

TÁBORY-TÁBORY-TÁBORY-TÁBORY-TÁBORY-TÁBORY-TÁBORY-TÁBORY-

Svýcarští se chystají na Kozí louku od 11. do 31. července

/Pirátko-Pavel/

Holandští - se chystají do Rakouska od 4. do 24. července

/Radek-Káj/

Němečtí na rozkaz pana ministra stanovili termín na 11.7.-31.7.

a tím pádem místo dosud neurčeno, svěťte se Stašovi-Janě
A všichni se svorně dušují, že vezmou na tábor jen věrné skautské
duše. Proto se urychleně přihlašte a nevynechávejte žádnou příle-
žitost, která se vyskolit v tábornickém životě a femeslech!

SVĚTLUŠKY-VLČATA-SVĚTLUŠKY-VLČATA-SVĚTLUŠKY-VLČATA-SVĚTLUŠKY-VLČATA

Bruslař na ledě.

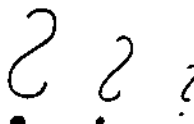
Umí správně jezdit na bruslích, zastavovat
se, obracet a jezdit pozpátku. Ujede ales-
poň 100m rychlým tempem s bezpečným překlá-
dáním nohou v zatáčkách. Ví, jak se odhadu-
je a zjišťuje pevnost a bezpečnost ledu. Zná
záchranné práce při probouzení se na ledě a

první pomoc. Zná nejméně dvě hry na ledě.

LUŠTĚNICE-LUŠTĚNICE-LUŠTĚNICE-LUŠTĚNICE-LUŠTĚNICE-LUŠTĚNICE-LUŠTĚ

	a	e	i	o	u	y
y	é	u	ď	ů	č	i
u	k	t	ě	r	z	g
o	o	g	á	ú	í	b
i	x	c	y	n	v	ř
e	d	j	p	f	š	ž
a	h	s	e	l	a	m

Ayoieu eiyaieaeiaacauueioya ioau
"Ueauay-Ueauay" eiucoc ueailoucoa
uocoua iu eicaiyoieauaye?
Aueaayyyioyyaeueuoauieai
"Ueauay-Ueauayye".

STRÍPKY-KLÍPKY-STRÍPKY-KLÍPKY-STRÍPKY-KLÍPKY-STRÍPKY-KLÍPKY-STRÍPKY

Jak oznámila agentura Reuter, schází se každou středu v St.
Gallenu družina Medvěďů. Něco jako Rychlé Šípy. Vede Panda.

Všechny kluky a holky zdraví bratr Radko. Byl na návštěvě v
Caracasu. Víte, kde to je? Kdo nám to napíše, dostane známku!

PFADI SKAUTSKÝ
FOLK-FEST FESTIVAL

WINTERTHUR 1976

Přihlásili jsme se se čtyřmi písničkami. Náš hlavní muzikus Vrně myslí, že nejlépe se budou zpívat a nejvíce se budou líbit tyto písničky:

1. Severka alias Andělská - mírná, naše nová skauteká píseň, nastudujte si ji vřč. 1. /Sem-tamu/;
2. Poštorenská - ryčná, naše stará skautská píseň, kdo by ji neznal?
3. Zelení hájové - naše tklivá česká píseň;
4. Vřč sa dievča - naše jará slovenská píseň.

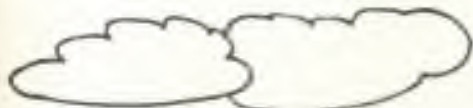
Poslední dvě písně mohou s vámi zatím prozpěvovat rodiče, my vás s nimi také seznámíme. Budeme cvičit při každé příležitosti - v Effretikonu, St. Gallenu, Bernu. Ale naučte se texty nazpaměť už doma - i vy, osamělé hlídky! A kytaristi, mrskejte akordy! Kdo přijde ještě s jiným nástrojem? Loni naši tanečníci si ve Winterthuru udělali dobré jméno. Místři - pěvci ho jistě nepokazí!

A N D Ě L Ě - P O Z O R !

Po zimním táboře zůstalo na Andělské hoře několik svršků "Anděllů", utíkajících před prášením pokrývek. Andělé, mám v opatrování několik vašich věcí:

- jeden bílý froté ručník se třemi oranžovými proužky; - bílý kapesník s modrým proužkem u kraje; - pár ponožek červených B.M.; - pár světle béžových ponožek bez označení; - dlouhé béžové spodky; - ponožka tmavozelená slabá, ale vlněná; - podkolenka tmavohnědá slabá vlněná; - kožená rukavice prstová levá; - vlněná rukavice palcová levá; - zelený hřebínek; - rovnoramenný trojúhelník. Kdo postrádá některou z uvedených věcí, nechť se přihlásí. Prozatím nevybírám skladovací poplatek, ale co není, může být.

Modráček

1. Po bílé silnici skauti jdou,
v ruce hůl a těžké rance,
vlajku nad hlavou.
Sluníčko tak nemilostně pálí,
cílem cesty modré hory v dáli.
Unavení na mez sedlí chvíličku,
zazpívali svoji milou písničku:

Rfr.: My jsme skautská noblesa,
nás to láká do lesa,
v torně stan a spoustu jícna na hřbetě,
my touláme se po světě.

2. Ohně když vzplanula rudá zář,
radostí se rozjasnila
snědá skautská tvář.
Hřeje nás a voní smolné dříví,
tu se štěstí v našich srdcích šíří.
A když tábor utápi se v nočních tmách,
broukáme se šťastní ještě v dřímotách:

3. Ráno nás probouzí ze spánku
vůně lesa a zpěv ptactva,
záře červánků.
Pochoďujem za časného rána,
noc nás najde v dálce za horama.
Trestá-li nás osud někdy deštěm-mhou,
odpovíme svoji milou písničkou:

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka, Radek a spol.

Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr 12,-, z ostatní Evropy DM 12,-

Bankovní spojení :

ze zámoří 8,-

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowa-
kische Pfadfinder . Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,

Konto Nr.7407 , Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

Postretouren an :

Postfach 295

CH-8021 Zürich 1

Verband der

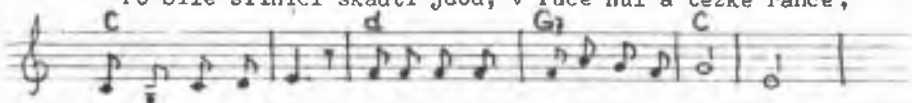
Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

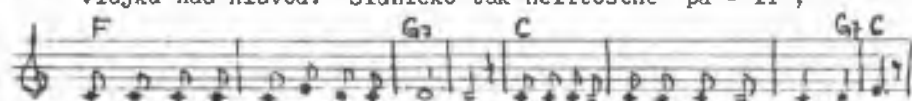
Po bílé silnici skauti jdou

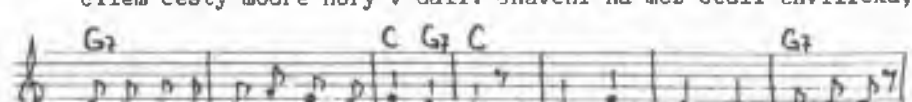
Po bílé silnici skauti jdou, v ruce hůl a těžké rance,

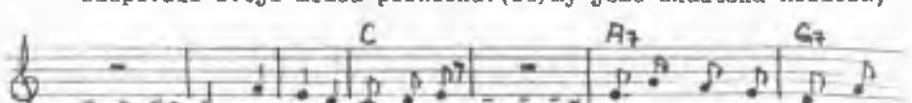
vlajku nad hlavou. Sluníčko tak nelítostně pá - lí,

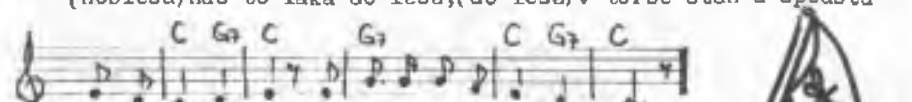
cílem cesty modré hory v dáli. Unavení na mez sedli chvíličku,

zaspívali svoji milou písničku: (že) My jsme skautská noblesá,

(noblesá) nás to láká do lesa, (do lesa) v torbě stan a spousta

jídla na hřbetě, my touláme se po svě - tě.

